

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.

MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Szerkesztési iroda:

Csik-Szereda

Vár uctza 214. sz alatt,

hová

a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:

Györgyjakab Márton

könyvnyomdája

hová

az előfizetési pénzek és hirdetések küldendők.

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 4 frt.

Félévre . . . 2 frt.

Negyedévre . . . 1 frt.

Hirdetési díjak:

3 hasábos petsorért vagy annak helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön minden beiktatásnál 30 kr.

Nyilttéri cikkek

soronként 10 kr-ért közöl-
tetnek.

A mi tengeri kigyónk.

Jogosan nevezzük tengeri kigyónk, mert valóban az is, úgy hatóságainkra, mint a gazdaközönségre nézve, mely folyton felüti fejét, ha boros az időjárás, ha későn tavaszodik, ha mezei termésyeinket tönkre teszi a fagyos szél, tavaszi veteményeinket megsárgítja az nyári szárazság, és ha a havason legelő marháink közé beüt a járványos betegség. Nem a gabona-, pityókatermészeink elvesztésén panaszkodunk, nem is marháinknak lesóványodása ejt kétségbe, hiszen a kenyérnek valót úgy a hogy beszerezzük Maros- és Háromszék megyék piacairól s a mi kevés igényü népünk egy sovány esztendő sanyaru telét puliszka mellett is ki tudja huzni marháinkat is ki tudjuk tartani a hét hónapig tartó télen át, csak takarmányban ne szenvedjünk szükségét.

Mi havasi nép — a marhából pénzeliünk; ebből fizetjük adónkat, ebből ruházkodunk; ez által adunk meleget tüzhelyeinknek; — s ha a takarmányszükség, takarmányhiány miatt tul kell adunk feleáron lábajásainkon, akkor megszünt az adófizetési képesség, kiszorulunk az utcára, az Isten ege alá s beüt közibénk a nyomor, az inség.

A mi gazdasági jólétünk első sorban és kiválólag a takarmányterméssel van összekapcsolva, s mert állati takarmányainknak jó felét az Olt mentén fekvő s annak árterébe eső kaszálóink adják — megmenteni e létfontosságunk egyik reális alapját, — elsőrendű kötelessége mi magunknak és az érdekeink védelmére felállított hatóságainknak s legfőként az azok felett álló, — azoknak eszméket, kiviteli módozatokat adó főnek: a l i s p á n u n k n a k.

Nincs panaszunk ellene. Hiszen hogy maga is lelkiismeretet csinál e kérdésből, eléggé megmutatta azért, hogy minden segélyforrás nélkül, a kétes és semmi pozitív értékkel bíró érdekltség támogatása nélkül, saját közegeivel és ügykörében kidolgoztatta

azon műszaki munkát, mely más helyeken a vízszabályozási költségeknek csaknem felét emésztette volna fel; — megmutatta az által, hogy fáradságot nem kimélve, személyesen járt és jár faluról-falura, hogy egyezséget tudjon létrehozni az érdekltség között, és tette s teszi ezt akkor, midőn az ellátandó hivatalos akták napról-napra halomszámra gyűlnek össze asztalán, a melyeknek ellátása a hivatalos órákon kívüli idejét veszi igénybe.

Mondjuk mi nem panaszkodhatunk alispánunkra. Ő a maga részéről megtett és megtesz mindent, mit csak egy lelkiismeretes hivatalnok, egy a kérdés fontosságát maga is belátó, ismerő, gondolkodó fő tehet. S ha mégis 3—4 évi kitaró munka után ma sem vagyunk abban a helyzetben, hogy bárcsak komoly számba vehető kilátásaink is lehetnének arra nézve, hogy a közel jövőben, végre valahára megkezdhetők lennének a technikai munkálatok, annak kizárólag csak mi érdekeltek vagyunk okai, kik nem tudunk, nem merünk a kiviteli tekintetében oly egyetértésre jutni, mint a mily egyetértően érezzük a szabályozás szükségét; vagyis okai a csökönyösödő, a nem kapacitálható kissebbség.

De hát ez így volt és így lesz minden közérővel létesítendő munkánál széles e világon. Nyakas, ózdi — hogy ne mondjuk lelkiismeretlen emberek egy tömegnél mindég akadnak, a kik nemcsak maguk a saját személyükben nem ártallanak ellenzékeskedni a végletekig, hanem elég merészek a vastag bőrűek arra is, hogy kisebb-nagyobb csoportokat nyerjenek meg, ha kell fenyegetéssel, ámitással sajátos eszméjüknek s ezekkel egyetemben harcoljanak azon ügy ellen, a mit a nagyobb és józanabb rész szükségesnek, elodázhatatlannak tekint. És ha már e csökönyös, roszakaratu kissebbséggel szemben tehetetlenül kellene állni a többségnek, akkor egyetlen egy eszmét sem lehetne megvalósítani, s kivinni egyetlen

egy reformot, melynek szükséges voltára a nagy közület megérett.

A törvényhozás, mely az 1885. évi XXIII. t. cikket megalkotta, előre számolt e minden téren, minden kérdésben ismétlődő körülménnyel s szükségesnek tartotta módot, alkalmat és erőt adni azoknak a hatóságoknak, a kikre a kiviteli bizva lesz, hogy a kisebbséggel szemben is célhoz vezessék a többség helyes, szükség által parancsolt nézetét, akaratát akkor, — ha azt csakugyan közérdek parancsolja. Ezek a módoak, ezek az utak részletesen le vannak írva a vízjogi törvényben, mint sanctiója a köz érdekebeni rendelkezések kivitelenek.

A megye alispánja a kisebbségnek az eszme érdekebeni megnyerésében el ment a legvégső határig. A kisebbség nem enged, nem engedi kapacitáltni magát, ha tehát a törvényt valóban végre akarjuk hajtani; ha a közérdeket valóban meg akarjuk védeni; ha segíteni akarunk az Olt árterébe eső birtokosok vagyoni érdekein; ha meg akarjuk menteni számukra az árvíz által különben évről-évre megsemmisítendő s 100 ezereket érő takarmány-termetést, — nincs más mód, mint a kényszerítésközöz nyulni s kimondatni a felsőbb hatósággal, hogy az Olt szabályozása közzsükség; azt a közérdek parancsolja. És akkor vége van minden ellenzékeskedésnek.

Ez pedig hatóságainknak csak egy felterjesztésébe kerül.

Ezt várjuk megyénk erélyes alispánjától és nem többé azt, hogy meddő, sikertelen egyezkedési tárgyalásokat folytasson az amugy is nem kapacitálható Zsögöd, Szentkirály, Szentimre, Csatoszeg községek érdekltségével, és várjuk most a közel jövőben a mig meg nem érezzük a községi pótdadék terheit, a melyek pestisként fognak elkerülhetlenül minket is belepni, a mint a regalekártalanítási összegek 4 és fél százalékos kamataira lesznek községeink utalva.

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

Az első fog.

(Egy fiatal házaspár életéből ellesve.)

Egyiket Tildának, másikat Lexinek hívták. Az elsőnek azonban még megszámlálhatlan sok neve volt. „Ragyogó“, „Bubuska“, „Feleségcske“, „Angyal“, „Kis pisze“ s más lehet és lehetetlen összetételei a fentebbi szavaknak.

Valóban a szerelem találekony s a szeretett személyt a legszebb és legédesebb nevekkal ruházza fel.

— Nem kedves-e ez a mi kicsinyünk? — kérde Lexi, atyai büszkeséggel tekintve egy kis piros, rugdalozó valamire, a kit Tilda vigyázattal tartott karjain. Tilda kökény szemei találkoztak Lexi szenvedélyes tekintetével, miközben boldogságot sugárzó arczczal szorította őt szívéhez.

— Bizonyára Lexikém, én is annak találom. De lásd, nem kell szüntelen ismételni, mert kinyetnek érte.

— De ha együtt vagyunk talán csak szabad — válaszolt Lexi, látszólag megzavarva szándékában, miközben a pajkosság mutatkozott vonásaiban.

— Oh akkor igen! De nézd csak Lexi ezt

a kis macskát, miként nyúl a kávé csésze után, és hogy fénylenek a szemei! Bizonyosan tudja, hogy abból inni szoktak. Idejéhez képest nem találod igen okosnak?

— Valóban csodálatraméltó, hogy milyen okos; no de az apjára ütött, — mondá Lexi öntetszőleg.

— Ma kissé halovány, — véli Tilda — a karikák ujjacskaím mélyebbek, a hús arczcskaím keményebb lehetne.

Ki a kicsinyre tekintett, örvendenie kellett annak egészséges kinézésén, hanem az édesanyjai szem mindig szeretné, hogy kicsinye már a bölcsoben tökéletes legyen, s hogy a karikák karjaicskaím mélyebbek s kicsattanó piros arczcskaik még pirosabbak és keményebbek legyenek.

A kicsiny látszólag jól érezte magát boldogságtól sugárzó szülői mellett, kis kezecskéivel apja bodros fejéhez és anyja elefántesont fehérségű fogaihoz kapkodott. Tilda megcsókolta a kicsiny kezét, mely arczán matatott, s pisze orrocskáján alkalmas nyughelyet talált. Külön-külön minden ujjacskaát végigcsókolt, mig egyszerre a kicsiny nevető arca rögtön megváltozott s keservesen sírni kezdett.

— Mi baja a mi kicsinyünknek, édes anyja-lom? — kérde Lexi.

— Megharaptam az ujját, édes Lexi, — fe-

lélel remegő hangon Tilda. Ne haragudj Lexikém, nem tehettem másként, szeretetből megkellett harapnom.

Tildának egy kérő pillantására Lexinek felgerjedt haragja megengesztelődött. — Tilda kissé megszégyenülve — mivel nem most történt először, hogy kis leánykájának ujját megharapta — megfogta a kávékanalat s leánykájának nyujtotta, melyet az — szerfelett okosan — azonnal szájába dugott.

A mint Tilda a kanalat óvatosan visszahúzta, gyöngy, koczogó hangot hallott.

Örömben szíve is majdnem megszűnt dobogni.

— Lexikém, hallottad-e?

— Mit, Bubuskám?

— Koczog!

A kanalat nagy elővigyázattal ismét a kicsiny szájaicskaíjába dugta s zörgő, koczogó hang lőn hallható.

— Fogacskaíj van, Lexikém! — mondá Tilda lélegzet nélkül. A szerencse oly nagy volt, hogy alig tudta elhinni.

— Fogacskaíj van, — ismételte Lexi — s nejét és leánykáját szenvedélyesen átkarolva kiáltá, — a mi kedves, okos Bubusunknak fogacskaíj van!

— És még alig hat hónapos!

— És még nincsen hat hónapos!

LAPSZEMLE.

Országgyűlés.

A képviselőház nov. 5-én tartotta az ülés-
szakban a legérdekesebb ülését. A királyi udvar-
tartás költségeinek megszavazása volt napirenden.

Ugron Gábor a függetlenségi párt nevében egy határozati javaslatot nyújtott be. E javaslatban sürgette Ugron a párt nevében a külön magyar udvartartás felállítását. A javaslatot Ugron egy nagy batást keltett beszéddel indokolta.

Tisza Kálmán válaszolt Ugronnak s beszéde roppant vihart okozott s a függetlenségi párt zajos közbeszólásokkal zavarta Tiszát. Legnagyobb visszatetszést azonban beszédének az a része képezte, melyben a külön magyar udvartartást lehetetlennek mondotta, mivel szerinte a dualizmussal össze nem fér.

Helffy Ignác reflektált a miniszterelnök fenti, közmegbotránkozást keltett kijelentésére. — Helffy után Apponyi gróf tiltakozott Tisza kijelentése ellen, ámbár ő és pártja nem szavazott Ugron határozati javaslata mellett.

Végül Ugron élt a zárszó jogával s halomra döntötte Tisza gyöngye és erőtlén érveléseit. Ezután a ház többsége mellözte Ugron hat. javaslatát és megszavazta az udvartartás költségeit.

November 6-án ismét viharos ülése volt a képviselőháznak. Ugyanis e napon indokolta meg egy gyönyörű beszédben Irányi Dániel Fejérvári b. honvédelmi miniszter ellen benyújtott vád alá helyezési indítványát. A képviselőház szokatlan élénkséget nyújtott e napon. 300 képviselőnél több volt jelen az ülésen s a karzatok is zsufolásiig tömve voltak.

Irányi beszéde valóságos szónoki remekmű volt. Maga a kormánypárt is mély figyelemmel és látszólag megdöbbenéssel hallgatta; a függetlenségi párt gyakori zajos helyesléssel kísérte elnökének magas szónoki színvonalon tartott beszédét, melynek különösen azon részénél, mely a sárga-fekete zászló gyűlöléséről szólt, a szenvedélyes felkiáltások egész özöne zugott a kormánypárt felé.

A nagyszabású beszéd elhangzása után a függetlenségi párt névszerű szavazást kért; ennek eredménye szerint Irányi vádindítványa mellett szavazott 70, ellene 243 képviselő s így az indítvány 173 szótöbbséggel elvettetett. A mérsékelt ellenzék a kormánypárttal szavazott.

Az ülés végén a horvát pénzügyi kiegyezés tárgyalása alkalmával Molnár József városunk képviselője egy határozati beszédet tartott a kiegyezés ellen. — Beszédében kijelenti, hogy a javaslatot nem fogadja el, mert az újabb terheket ró Magyarországra. — Fejtegeti ezután, hogy Horvátországban a politikai viszonyok nem a legkedvezőbbben fejlődnek. Ott a kiegyezést úgy fogják fel, hogy Horvát-Szlavonország Magyarországtól független királyság, holott ez Magyarországnak kiegészítő része, végül szól a fiúmei ké-

désről s kimutatja, hogy Fiume aggasztó mérvben horvátosodik s a kormány nem tesz semmit az ottani állapotoknak megváltoztatására. Nem fogadja el a tvjavaslatot.

Molnár után Gyóry Elek szólalt fel s teljesen méltányolta Molnár beszédének fontosságát. Majd Tisza Kálmán reflektált Molnár beszédére s kijelentette, hogy a kormány 1868 óta igen is sokat tett a fiúmei viszonyok javítására.

Végül Madarász polemizált a miniszterelnökkel s kijelentette, hogy csatlakozik Molnár fejtegetéséhez.

Ezután a ház többsége ellogadta általános-ságban és részleteiben is a javaslatot.

Nov. 7-én rövid ülést tartott a képviselőház, melyen a horvát pénzügyi javaslatot 3-szori felolvasásban is elfogadta a ház. Ezután mentelmi ügyek intéztettek el. A legközelebbi ülés nincs meghatározva.

Csikvármegye közigazgatási bizottságának üléséből.

Csikszereida, 1889. nov. 11.

A folyó hó 11-én Mikó Bálint főispán ur elnöklété alatt megtartott közigazgatási ülés folyamáról az alábbiakat közöljük:

A gyűlés tagjai csaknem teljes számban jelen voltak, s a pénzügyigazgatóságot maga az igazgató képviselte.

A szakelőadók jelentéséből kiemeljük a következőket:

Az alispáni jelentés szerint múlt hó folyamán az alispáni iktatóra érkezett 749 ügydrtből 732 nyert elintézést. Marhalevél-ürlap kiadatott 4800, fegyverszabados 21, 15 napos útlevel 22, 1 évre érvényes útlevel 496. Fegyelmi kereset állásuktól felfüggesztés mellett elrendeltetett 4 községi előjáró ellen, tüzeset 4 helyről jelentetett be összesen 2108 frt kárral.

A csendőrség által beadott eseményi jelentés október 1-től 20-ig terjedő idő alatt 8 lopási, 2 testisértés, 3 tűz, 2 betörés, 2 határ-átlépés, 1 záróra be nem tartás, 1 kötelességmulasztás, 1 rablójilkossági esetet jelzett, mely utóbbi azonos a már ismert sepsi-szentgyörgyi postarablással, s melynek bünszerzői letartóztatva vannak, tettesei azonban Romániába menekültek.

Az árvaszéki elnök jelentése szerint az oda októberben beérkezett 430 ügydarabból ellátatott 423. Gyámi számadás beadatott 21, hivatalból felszabadított 28, saját kérelmére 6 és gyámság alá került 26 árva.

A gyámpénztárban, a megelőző havi maradvékkal együtt, tett a bevétel 11,588 frt 28 krt, a hó fojtyán kiadatott 1488 frt 9 kr, maradt pénztári készlet 10,100 frt 19 kr.

A főorvos jelentése szerint a közegészségi állapot az egész megye területén október havában teljesen kielégítő volt, járványosan semmiféle betegség nem uralkodott.

A csikszereidai közkörházban 40 beteg ápolatott, kik közül meggyógyult 25 és további ápolás alatt maradt 15.

Orvosrendőri bonczolás 3 jelentetett be, még pedig: egy felakasztás általi öngyilkosság, 1 vizbe-fulás és 1 leforrászás eseténél.

A folyó év III. negyedében 616 haláleset fordult elő a megyében, melyből férfi volt 311, nő 305.

A királyi pénzügyigazgató jelentése szerint az adófizetés eredménye október végén kedvezőtlenebb volt, mint a múlt év hasonló időszakában. Az ez évre előirt 268,801 frt 96 krból ugyanis 183,170 frt 13 és fél kr folyt be egyenes adóban, míg a múlt év október végeig 189,702 frt 86 krt tett a bevétel s így ez évben 6532 frt 72 és fél krral kevesebb.

Hadmentességi díjban tett az évi tartozás 19,537 frt 63 krt, s ebből befizettetett 1233 frt 55 kr, maradt hátralékban 18,304 frt 8 kr. Itt is az eredmény a múlt évnél 1765 frt 17 krral kedvezőtlenebb.

A kir. tanfelügyelő bejelentette az iskolák ez évi megnyitását s kiemelte, hogy ugy a felső-nép- és polgári, valamint az elemi iskolákban a tanítás a törvényben előirt időben kezdetét vette.

A községi iskoláktól 5 kivétellel, a múlt tanévi jelentések beérkeztek s azok megvizsgálás végett a megyei számvevőnek kiadattak, a még be nem érkezettek pedig megsürgöttettk.

A kir. ügyész jelentése szerint a megye területén levő bírósági fogházak személyforgalma a múlt hóban 138 volt, ebből elítélt 109. Büntetés-idejét kitöltötte 49, maradt letartóztatva 89. Bűncsejt a hó folyamán 54 jelentetett be, melyek közül fontosabbak 4 gyujtogatási és 2 rablási eset tekinthető.

Rabtartási költség címén 227 frt 47 kr folyt be s ezzel szemben a felek által 25 frt 48 kr tértitett meg. Rabmunka-jóvedelem volt 168 forint 71 kr.

Az építészeti hivatal jelentése szerint ugy az állami, mint a törvényhatósági utakra az előirt kavicsmennység csaknem teljesen kiszállítatott s nagyobb részben be s ágyaztatott, az úti személyzet munkássága pedig kielégítő volt.

A közig. biz. által a szentmártoni járásban hiányosnak talált 9, a szépvízi járásban 51 és a gyószentmiklósi járásban 53, összesen 113 kavics-halom után a mulasztók terhére 372 frt bírságot rótt ki. Elrendelte továbbá a putnai ut kiépített részének felmérését, s az ideiglenes kilométer-oszlopok felállítását, az o-toplicza-borszéki hadászati uton Wild József és társa által bevezett föld- és egyéb munkákért 880 frtnyi végjárandóság kifizetését, a brassó-tölgyesi uton Csátószeg köz-ségben három belsőtelekre a bejárat biztosítását, feliratot határozott küldeni kereskedelemügyi miniszter urhoz az uzvölgyi vámut további fenntartása terhe alul az oda beosztott községek felmentése iránt, megállapította végül a tölgyesi és gyi

Ismét heves ölelközés, számos csók következett.

— Mariska, képzeld csak, a Bubusnak már foga van!

A kicsiny, székely gyermekdajka annyira eltátotta a száját, mintha torkát kellett volna megvizsgálni, a mi arcának amugy sem szellemes kifejezését még butábbá tette.

— Az lehetetlen, az nem lehet! — kiáltá — hanem azért Katinak el kell hogy mondjam.

S példátlan ügyességgel minden szék szögletébe beleütöközve, mint a szél rohant a szobából a konyhába.

— Kati! a mi kicsinyünknek foga van!

— Foga? — Nő azt nem hiszem, — kiáltá Kati s azonnal fogta a vizes dézsát s szaladt a kúthoz, hol épen néhány ismerőse áldogált. Miután a dézsát nyugodtan a földre letette, látszólag kö-zönys hangon így szólt:

— A mi leánykánknak foga van!

— Foga? — kérdék. És hány hónapos?

— Épen most húsz hetes.

S a mint Kati a legújabb hírnek a városkában való terjesztésére kötelességét megtette, vette a dézsát — mely még mindig üressen állott s nyugodtan hazament.

— Aranyos Bubuskám, nekem szülőimhez

kell mennem, miután én vagyok — s itt arca olyan tekintélyes kifejezést öltött, mintha legalább is nagyapa volna — miután én vagyok a gyermek atyja.

— De férjecsém, én vagyok az anya! — Azonkívül a fogacsát is én fedeztem fel, tehát engedd meg, hogy én adjam azt tudtul.

Gyorsan feltették kalapjaikat s miután kölcsönösen megvizsgálták, hogy köpenyeik nem porosak, szülőikhez indultak. Amint beléptek, anyjuk csodálkozva kérdező:

— Mi történt, hogy úgy örvendeztek mindketten?

Tilda erősen dobogó szívvvel és kigyult arc-czal a szoba közepére állott és minden szót hangsúlyozva mondá:

— A Bubusnak foga van!

A következő napon a szomszédasszonyok látogattak el, hogy megbámulják az egyfogu csoda-gyermekeket. Azonban a kicsiny aludt s így nem tudták fogacsáját megcsodálni.

— Mondja csak Tiszteletes asszony — kezdé Tilda félénk hangon — vajjon visszanőhet-e a gyermek fogacsája?

— Isten mentsen lelke, én azt soha életemben nem hallottam. Nekem már két gyermekem volt, de azoknál ilyen eset soha sem fordult elő. Hanem édesem, látta-e ma a fogacsát?

— Nem, — mondá Tilda lesütött szemekkel — látni nem láttam, de hallottam, hogy koczogott.

A mint a hölgyek eltávoztak, megvizsgálta Tilda a leánya szájacskáját épen úgy, mint azt tegnap tette. De semmi hangot sem lehetett hallani! A fogacska nem koczogott.

Tilda és Lexi vigasztalhatatlanok valának.

— Hanem vajjon hova lehetett a fogacska? — sopánkodék Tilda.

— Bizonyosan visszanőtt, kedves Bubuskám. Ez valóban nevetésre méltó.

— És te még nevetni tudsz?

— Valóban nagy szerencsétlenség, czukrus Muczikám.

— És ismerőseink mindnyájan ki fognak nevetni.

— S aligha nem jogosan.

Hogy mi koczogott a kicsiny szájában, az örökre megfejtetlen titok maradt. És ez folyton sötét pont lesz életében, hogy szülőinek már oly fiatal korában annyira keserü csalódást okozott.

Az tény, hogy a fogacska eltűnt s csak három hét múlva került újra elő, anélkül azonban, hogy egész várost amiatt fellármázták volna.

Babilás.

mesi távirta hivatalok kézbesítési körébe eső községek részére a fizetendő küldönczdijakat.

Gróf Schwainitz Gyula által a tagosítás és birtokrendezés reformja czim alatt irt s az erdélyi gazdasági egylet által megküldött röpirat tudomásul vétetett, s az abban foglalt elveket a biság magáévá tevén, e tárgyban földmivelésügyi miniszter urhoz felirat küldését határozta el.

A börtönvizsgáló-bizottság jelentései tudomásul vétettek, s azon okból mert a szentmártoni jbiróságnál a fogházor lakása az irodától nagyobb távolságra esik, a szolgálatbeli késedelmes érintkezés megkönnyítése végett egy jelző-csengettyű beállításának; továbbá a gyószentmiklósi jbirósági fogházhoz a kenyér- és főtt étadatok megmérésére egy teljesen felszerelt súly- és űrmérték beszerzésének ssükségességét mondogta ki.

A kir. tvszék átírata folytán sulyos testi sértésért jogérvényes itélettel vád alá helyezett Márton Lajos gyószentmiklósi pénztárnoknak állásától való fölmentése elrendeltetett.

A mult havi ülésből kiküldött bizottság által a vágóhidak felállítására irat szerkesztett javaslat elfogadtatott és elrendeltetett, hogy azok Gyergyó-Szentmiklóson, Csikszeredában, Szentmártonon, Szépvizen, Ditróban és Alfaluban jelu év végéig felállítassanak s annak megtörténtéről jövő évi január hó 10-ig a jelentések megtétessenek s nemcsak ezen községekben, hanem mindenütt, hol szarvasmarhák, sertések és juhok közfogyasztásra vágatnak le, vágatósi biztosok állítassanak be.

Kevésbé jelentékeny más ügyek elintézése után a gyűlés d. u. fél 1 órakor véget ért.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kinevezés.** Kiss Lajos csikszeredai kir. törvényszéki irnok a kézdívásárhelyi kir. törvényszékhez segéd-telekkönyvvezetővé neveztetett ki. Örömmel gratulálunk a megérdemelt előléptetéshez!

— **Fillérestély.** Városunkban az első fillérestély folyó hó 9-én a helybeli kisedővoda javára pompásan sikerült. A program egyszerű, de mulattató és kedves volt. Első pontját a „Kis Blaháné“ czimű gyermekelőadás képezte, melyben a szereplők mindannyian, de különösen Lázár Ilonka és Nagy (Sándor) Erzsike oly meglepő ügyességgel és oly otthoniassággal mozogtak a színpadon, hogy még gyakorlott műkedvelőknek is számot tenni volt. Csupa gyönyörűség volt nézni az apró művésznöket és művészeket, kik a legkedélyesebb félórát szerezték a szép számmal összegyűlt s valóban intelligens közönségnek. A műsor második pontját Gözsi Géza hegedűjátéka alkotta. Gözsy annyira praecisitatással kezeli a vonót, hogy csak a legnagyobb elismeréssel szólhatnak róla; különben, hogy a közönség általános tetszését nyerte meg fellépésével, azért leginkább bizonyítja ama körülmény, miszerint a zajos tapsokra és „hogy volt“-okra háromszor is kellett új darabokkal előállania. Végül utolsó programponturnál táncz következett, melynek éjfélt után 1 órakor lett vége, mikor a közönség egy kellemesen töltött estnek emlékével o szlott szt. Az anyagi eredmény is igen kitűnő volt, a mennyiben 30 kros beléptidijából 56 frt 43 kr. lett a bevétel, melyből a 26 frt 43 kr. kiadás levonásával 30 frt a tiszta jövedelem. A rendezők ez uton is köszönetet mondanak a szereplőknek és szíves felülfizetőknek, kiknek neveit lapunk jövő számában hozzuk.

— **Fényes esküvő.** Dr. Tiltsher Ede gyószentmiklósi fiatal ügyvéd folyó hó 5-en tartotta esküvőjét Gyó-Szárhegyen Miklósi Irénnel, özv. Miklósy Antalné szül. pávai Vajna Vilma szép és szelleműs leányával. Az esküvő napján d. u. 3 órakor a völegény gyószentmiklósi házához gyűlekezett a nászvendégek egyrésze, honnan a gyűlekezés megtörténtével mintegy 14—16 kocsin, impozáns menetben vonult Szárhegyre, a menyasszony szülői házához. Itt már összegyűlve várakozott a nászsereg nagyobb része, s pontban 4 órakor a kocsik hosszú során vonultak a lakodalmások fel a szent Ferencz-rendű szerzetesek templomához, hol főt. Both Ferencz főesperes plebános szép és megható oltárbeszéd kíséretében esketette össze a fiatal párt. Esküvő után a szárhegyi községház dísztermében, több szellemes felköszöntő által fűszerezett izletes lakoma folyt le, melynek végeztével reggelig tartó táncz következett. — Nász-

nagyok Lázár Menyhért és Vákár István, nász-nagyasszonyok Lázár Menyhérté és Vákár Istvánné voltak; Tiltsher Iza, Miklós Kata, Lázár Anna, Zakariás Vilma, Lázár Stefánia, Fejér Róza, Zakariás Matild, Császár Aranka, Medgyesi Vilma, Klucs Eteleka, Császár Róza és Lázár Piroška kis-asszonyok mint nyoszolyó leányok mellett a vőfélyi tisztet dr. Veress Sándor dr. Lázár János, dr. Molnár Károly, dr. Boeskor Béla, Orel Dezső, Lázár Lajos, Jankó András, László Dénes Vákár Lukács, Lengyel János, Kuncz Kornél és Miklósy Béla teljesítették. Tartós boldogságot kívánunk az új párnak.

— **Meghívás.** A gyergyói róm. kath Tanító-Egylet 1889. november hó 14-én a gyószentmiklósi polg. iskolánál tartja évnegyedes rerdes közgyűlést. Targysorozat: 1. Fél 9 órakor szentmise hallgatása. 2. Gyakorlati tanítást tartanak: Hochschild Lajos a magyar nyelvtanból az I. osztályban; Kuncz Kornél a számtanból a II. osztályban; Hoppé Lipót a szépirásból a III. osztályban; Kálmán István a természettanból a IV. osztályban. 3. Elnöki megnyitó beszéd. 4. A mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 5. A gyskorlati tanítások méltatása. 6. A tisztikar újra választása. 7. Buzás János ismerteti Józsa Sándor számtani könyvét és módszerét. 8. A kellő időben bejelentett indítványok tárgyalása.

— **Gyászhir.** Kovács P. Jakabné szül. Gyulai Ida és nevelt gyermeke Károly, testvérei: Kelemen Ferencz és szül. Gyulai Mari és gyermeke Endre, Kiss Lajosné szül. Gyulai Katalin, Szemányi Béláné szül. Gyulai Berta, és anyósa özv. Izsák Mózesné, a megboldogultnak édes anyja, valamint számos közeli és távoli rokonok szomorán jelentik a gondos férj, a szerető sógor, a hü rokon és jó barát: Kovács P. Jakab gyószentmiklósi vendéglősnek, folyó hó 7-én, elete 50-ik, boldog házassága 16-ik évében, hosszas szenvedés után kimúltát. Temetése e hó 9-én d. u. 4 órakor ment végbe nagy részvét mellett. Áldás és béke hamvaira!

— **A gyergyószentmiklósi „Casino“** fennállásának 25 éves emlékünnepét e hó vége felé fogja megünnepelni. A rendező bizottság már megalakult s buzgón dolgozik az ünnepély programján.

— **A szegény tanulókat** segélyző egyesület Gyergyószentmiklóson második társas estélyét folyó hó 3-án vasárnap tartotta meg. Rendezők Lázár Zakariásné és Orel Rezső voltak. Az estélyen szép válogatott közönség vett részt és kedélyesen mulatott egész 12 óráig. A negyedik társasestély 16-án lesz a rendes 20 kros belépti díj mellett. Feltűnést keltenek az estélyeken a helyi latin szertart. plebános ur és egyik segédjének távolmaradása, mely által mintegy rosszalásukat fejezik ki az egyelet üdvös működése felett. r. l.

— **Színészek Gyószentmiklóson.** Előleges színi jelentés folytán Zoltán Gyula szintársulata — mint levelezőnk írja — folyó hó 20-án Gyergyó-Szentmiklóson megkezdte előadásait. Ha a közönség megelégedésére fognak működni, úgy biztosan számíthatnak arra, hogy a művészetet mindig pártolt gyószentmiklósi közönség a Zoltán Gyula társulatának működését is méltányolni fogja. Arra azonban előre figyelmeztetjük Zoltán Gyula igazgatót, hogy ha bérletet szándékozik csinálni, előleges bérletdíjak felszedésétől tartózkodjék, mivel az ottani közönség nincs ahhoz hozzászokva, s az által igen sok bérletől esnek el Zoltán ur.

KÖZGAZDASÁG.

N y i l a t k o z a t.

Mióta a belügyér szigoruan rendelte el, hogy minden község tüzfecskendővel lássa el magát, a tüzfecskendő gyárak között a tisztességet s értő versenyt keletkezett. Erre vonatkoznak az alábbi sorok.

Nyilatkozatunkra Breuer Szilard ur válaszolt. Válasza igen helyesen: rövid. De nem az, a mit mi attól vártunk, ki a bizottság nevében, vagy a helyett válaszolni fog. Mi ugyanis azt kívántuk volna tudni, hogy mi indította a bizottságot arra, miszerint a tüzőltó-szövetkezet közgyűlése által a bíráló bizottságra kötelezővé tett bírálati szabályzat minden lényeges pontját mellőzte? Miért nem állapította meg a versenyre bocsátott fecskendő minőségét vacuumméterrel, manométerrel és dinamométerrel? — Miért nem mérte fel a szállított vízmennyiséget stb? — Breuer urnak, ki a fecskendőkről könyveket is ír — lehetetlen nem tudnia, a mit ma már mindenki tud, hogy ezen eszközök nélkül — egy fecskendő minősége felől — szakszerű, alapos véleményt mondani nem lehet, annál inkább, minthogy ezen szabályzatot ő maga is beirta saját ugynevezett tüzőltói zsebkönyvébe. Neki tehát még azon mentsége sem lehet, hogy arról nem birt tudomással. És ha birt

tudomással mi indithatta arra, hogy ezeket mellőzte?

Állítólag ok nélkül a fa levele sem mozog. De még arra is kíváncsiak voltunk, hogy miért állított a Tarnóczy-féle géphez tiz tüzőltót, s miért a Geitner-féle szintén 100 mm.-es géphez 14 tüzőltó mezbe bujtatott Geitner-féle gyári muokást Erre válaszolni Breuer ur lett volna legilletékesebb mivel ő nemcsak a jury tagja és jegyzője volt, de ő rendezte tulajdonképpen az egész ugynevezett próbát, melynél kizárólag ő rendelkezett. A tényeket válaszában nem tagadja; de hiszen azt a mi az isten szabad ege alatt több száz tüzőltó megbotránkozására történt, nem is tagadhatta volna. Helyes volt tehát a tényt beismernie. De talán az illem mégis csak megkövetelte volna, hogy ezen flagrans szabálytalanságok és látszólag részrehajló eljárás mentségére találjon valami indokot. Már legalább elmondhatta volna, hogy a tüzőltó bíráló bizottság nem tudott szerezni manometert, vacuum métert, dinamométert, a víz felmérésére lítert, vagy kilós mérlegeket stb. Erre mi ugyan azt válaszoltuk volna, hogy ezekkel szívesen szolgáltunk vala.

Továbbá elmesélhette volna, hogy a Geitner gyár 14 nyomorékját választotta ki és azok nem akarván magukat megerőltetni — tényleg csak annyi erőt fejtettek ki, mint a 10 idegen Hercules stb. stb. De hát reá nézve az mind nem bir fontossággal. Mit neki a bíráló bizottság korrekelt eljárása! Mit neki a bíráló bizottság tekintélye, hírneve! Ezzel ő tehát nem foglalkozik. Breuer urra. ugy mint a verseny alkalmával, ugy ma is csak az látszik fontosnak lenni; hogy a Geitner-czég kapta az első díjat: utánna egy hosszú pa-uzs, és csak azután kapott, szerinte, még Tarnóczy valami legutolsó díjat; vagyis a Geitner-czég ugy tündökölt a többi felett, hogy azok még csak árnyékát sem érték — a hasból megejtett bírálat alapján. Hogy ki mit kapott, — azt mi eddig csak a lapokból tudjuk; mert a bíráló bizottság minden eddigi gyakorlat ellenére jónak látta bírálatának eredményét a helyszínén elhallgatni. Reánk nézve ez mellékes kérdés, mert hiszen a gép minőségén a bírálat szerencsére nem változtathat és a közönség gyakran tapasztalta, hogy voltak esetek midőn a legelső díjat nyert gép nem volt a legjobb. Sőt — őszintén mondva — nem is szerettük volna, ha ily szabálytalan eljárás segélyével a Tarnóczy gyár kapta volna az első díjat.

Mindenkinek ki Breuer válaszát olvasta feltűnt, hogy ő jónak látta ezen alkalmat is felhasználni egy hatalmas reklamra. Kutattuk tehát többen ennek okát, míg végre reá jöttünk. Ugyanis, közkezen forog a f. évben kiadott egy nevezett tüzőltó zsebkönyve, melynek szerkesztői és kiadói Köhler István, Breuer Szilárd és Kálmán Géza urak. Ez utólsót nem ismerjük. De hát mi van ebben — kérdi a be nem avatott; mert kevesen tudják, hogy ezen Köhler István ur a Geitner és Rausch fecskendő gyárak jelenlegi tulajdonosa; Rusch ur veje (Geitner ur a czégből kilépett). Breuer Szilárd társ kiadó ur pedig ugyanazon bizottsági tag, ki saját társa Köhler István fecskendője javára és Tarnóczy hátrányára bíráskodott. Most pedig Köhler ur javára reklamoz. Ezeket tudva, természetesen fog feltűnni, hogy miért érdekli Brauer urat csupán azon kérdés, hogy a Geitner czég mennyivel nagyobb díjat kapott; mi és a nagy közönség ezzel nem törődünk. Elöttünk a tárgyilagossá igaszág lebeg. Felháborodott igazság szeretetünk a felett, hogy oly méltó terület nevében, a milyen az országos tüzőltóság — ily dolgok történhetnek. Természetesen azoknak tudtan kívül, kik annak élén állanak. Bizonyosan lesz gondjuk reá, hogy ez jövőben ne ugy legyen. Nehogy pedig valaki azt higyeje hogy ezen ugynevezett tüzőltó zsebkönyv valami ártatlan szakkönyv felkérjük az érdeklődőket annak megtekintésére Márkus Samu könyvnyomdájában, esetleg a mi irodánkban (váczi-körút 78 szám a.) hol ezentul egy példány, ha főnökünk beleegyezik, közzemlére lesz kitéve, talmi arany rámban. Nevezetes kis mű ez; ehhez hasonlót a reklamok hazájában Amerikában is csak ritkán tudnak előállítani.

Csak annyit említünk még róla, hogy hirdetései között csak egy fecskendőgyár található, de az azután kiadó: a Geitner és a Rausch czégnek 9. mond kilencz egymásután következő lapon van reklam-hirdetése. De magában a szövegben sem feledkeztek meg róla, illetőleg magukról a társkiadó urak, mert a 152, 154, 156, 158, 161, 164 lapján ott diszeleg a Geitner gyárnak helyisége. A 184. laptól a 190. lapig reklam készítetik a kizárólag Geitner czég által képviselt Grether-Vitte-féle kapocs számára is elhallgattatik az ennél jobb Rott-féle hazai kapocs, melyet a tüzőltó közgyűlés amannál jobbnak ítelt. Ezen leplezetlen reklamokon kívül minden sor egy leplezett reklám. A 273. lapon pedig a miniszterium ajánlatával szemben az állítatik, hogy Tarnóczy Gusztáv fecskendő gyáros nem létezik, tehát nem is ajánlható, (nehogy valami képpen a Geitner gyárnak versenyt csinálhasson). Mir akkor gyanusnak látszott ezen tulbúzótság, mert hiszen ha a kiadó urak csakugyan azon hitben éltek, hogy a Tarnóczy gyár nem létezik, akkor hát miért pazarolták reá a tintát és papírost? Kézszelfogha-

tól még más célú rejtett tehát ezen állítólag nem létező rém elleni küzdelem; mert mai nap nem szokás már boszorkányok ellen, melyek nem léteznek küzdeni. Minthogy tehát mégis jónak látták ellene sikra szállani, legalább nem valószínű, hogy létezéséről nem lett volna tudomásuk. Gyanusnak tűnt fel hogy tüzoltó közegek, egy újonnan létesült gyár ellen kezdtek, hol elkeseredett, hol leplezett harczt; mert az elfogulatlan, búgó tüzoltónak örömmel kellett volna üdvözölni minden új vállalatot, mely az eddigieknek segélyére lehet a külföldi verseny leküzdésénél, mely ellen az eddigiek sikertelenül fáradoztak, a mennyiben ma is még sok külföldi fecskendő jön hazánkba.

Tudjuk mi, hogy a reklamesimálás szabad mesterség; eszünk ágában sincs Breuer urat elriasztani akarni, ha neki ezen társaságban szerkesztői és kiadói vállalat talán hasznára vállhatik, de a közérkölc és az orsz. tüzoltói szövetség tekintélyének megővése szempontjából tiltakoznunk kell az ellen, hogy a Breuer ur közreműködésével hozott és fent ecsetelt ítélet érvényesnek tekinthessék, mert a bíróságban részvétel teljes részrehajlatlanságot feltételez. Tessék Breuer urnak elhinni hogy nehezünkre esett ezen tényeket napvilágra hozni, de igazság szeretetünk és fölszólalása kényszerített rá.

Budapest, *Detrich Gyula*
Tarnóczy Gusztáv fecskendőgyárának üzletvezetője.

Grosszmann Sándor
Tarnóczy Gusztáv fecskendő gyárának technikai vezetője és a fővárosi önk. tüzoltóegylet szakaszarancsnoka.

Rozáry Szaniszló
Tarnóczy Gusztáv fecskendőgyárának levelezője és az aranyosmaróthi önk. tüzoltóegylet alparancsnoka.

Flóriancz János
Tarnóczy Gusztáv fecskendőgyárának főszerelője.

Szerkesztői üzenetek:

— **Apanage** adáshoz szerkesztőségünk is szívesen hozzájárulna a siker eléréseért. Nagyon örvendénk, ha az ügy bővebb megvitatása céljából levelet vártatnánk.

— **H-th J-ö.** Terjedelmes levelére privát levélben fogunk válaszolni. A lap elmaradt példányának megküldéséről gondoskodtunk. A portopénzek is mennek.

— **F. G. Budapest.** Alkalmi költeményedet kaptuk, de mert lapunk nem az illető napon jelent meg, nem közölhetjük. Keress fel máskor is, de jobb szeretnők a prózákat.

— **-ó.** Legutóbbi küldeményét még nem olvashattuk át, mielőtt azonban ezen is tul leszünk, újabban ízenünk önnek.

— **B. Gy. Kolozsvár.** Az eddigieket használtuk és köszönjük. Kérünk prózát is.

Felelős szerkesztő: **Dr. BOCSKOR BÉLA.**

Főmunkatárs: **VITOS MÓZES.**

Kiadó: **GYÖRGYJAKAB MÁRTON.**

Sz. 2278—1889 tllkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyószentmiklósi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy gyószentmiklósi Ángi István végrehajtónak odávaló Ángi Ferencz (a Ferenczé) végrehajtás szenvedő elleni 133 frt 33 kr tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a gyergyószentmiklósi kir. járásbírósa területén levő Gyószentmiklós község határán fekvő végrehajtást szenvedett és Ángi József, Ángi István tulajdonát képező következő ingatlanokra a gyószentmiklósi 935 sztjkvben A † 16 r. 19545, 19546 hrszámokra 12 frt 18 „ 26394—26306 50 frt továbbá végrehajtást szenvedett és Ángi József, Ángi István, Gidró Jánosné Benedek Antónia, Heim Józsefné Gidró Mária, Gidró János, Benedek Juliánna tulajdonát képező következő ingatlanra: a gyószentmiklósi 1198 sztjkvben A † 1 rend 15085, 15086 15203 hrszámokra 112 frt; valamint végrehajtást szenvedett és Ángi Erzsébet, Ángi Anna, Ángi István tulajdonát képező következő ingatlanokra: a gyószentmiklósi 1406 sztjkvben A † 1 rendsz. 3674. hrszámra és a 2. rdsz. 3678 hrszámra együtt 400 frt; és végre végrehajtást szenvedett és Ángi Antal — István fia — Dezső Mihály tulajdonát képező következő ingatlanra: a gyószentmiklósi 2133. sztjkvben A † 1 rendsz. 18830—18832. hrszámokra 12 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok ar **1889. évi december hó 9-ik napján** délelőtti 9 órakor ezen telekkönyvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, — vagy az 1881. évi LX. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíró-

ságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság Gyószentmiklóson, 1889. évi szeptember hó 29-ik napján.

Szacsavay Imre,
kir. aljbiro.

Sz. 1495—1889.

H i r d e t m é n y.

Gyó-Tekerőpatak község képviselőtestületének felsőbb megerősítést nyert határozata folytán egy iskolaház fog építtetni alatt irt községben.

Az építés megállapított előirányzata 9343 frt. A versenytárgyalás 500 frt bánatpénzzel ellátott szabályszerű írásbeli ajánlatok útján folyó **évi november hó 14-ik napján** délután 3 órakor történik, illetve akkor bontatnak fel az ajánlatok, melyek azonban a jelzett nap déli 12 óráig alólt községi előjárásához beadandók lesznek, annál is inkább, mivel ezen időn túl — még a posta útján érkezettek — sem fogadtatnak el.

Az építésre vonatkozó feltételek, tervrajz és költségvetés a község házában hivatalos órákban megtekinthetők lesznek.

Községelőjárás Gyó-Tekerőpatakon, 1889. évi november hó 12-én.

Tódor János, Köllönte József,
bíró. jegyző.

Községeknek legjutányosb árai!!

**Száj- és köröm-
fájás ellen**

leghathatósabb szer

a

melyet

szavatoít

kitünő

minőség-

ben

kicsiben és jutányosan

a j a n l

Szávoszt Alfonz,

az országos magyar gazdasági

egyesület pártfogása alatt álló

magkereskedés és gazdasági cikkek

üzlete Budapestén, Arany-János

5—5

utca 11 szám.

Szám 3505—1889. tllkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kosch György és társai szászrégeni bejegyzett cég végrehajtónak gyószentmiklósi Fejér Gergely végrehajtást szenvedő elleni 476 frt 67 kr tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén levő Gyergyószentmiklós község határán fekvő végrehajtást szenvedett és Fejér Teréz, Gottfried Friczné Fejér Mária, Eranosz Bogdán, Eranosz Miklós tulajdonát képező a gyergyószentmiklósi 264 sztjkvben A † 1 rendsz. 809—810 hrsz a foglalt ingatlanra Gergely alias Bányász Anna Schlegel Györgyné és társai zálogba adók jogai érintetlen hagyása mellett 40 frt, — továbbá a végrehajtást szenvedett tulajdonát képező következő ingatlanokra a gyergyószentmiklósi 3112 számú telekjegyzőkben A †

1	rszám	5954—5955	hrszaókra	28	frt
2	„	11960	„	3	„
3	„	13647	„	11	„
4	„	14055	„	8	„
5	„	15389	„	6	„
6	„	6621	„	10	„
7	„	6726	„	20	„
8	„	6506—6509	„	54	„
9	„	11256	„	28	„

valamint a gyergyószentmiklósi 295 sztjkvben A † 1 r. 924—927, 2 r. 5423, 3 r. 5501, 4 r. 6503, 5 r. 6528, 6529, 6 r. 11236, 7 r. 1463, 8 r. szám 14928, 9 r. 21216 hrsz. a foglalt ingatlanoknak végrehajtást szenvedett Fejér Gergelyt illető $\frac{1}{5}$ részére az árverést 598 forint 60 krajczárban

ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1889. évi december hó 3-ik** napján délelőtti 9 órakor ezen telekkönyvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gyó-Szentmiklóson 1889. évi szeptember hó 27-ik napján.

A gyószentmiklósi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságtól.

Szacsavay Imre,
kir. aljbiro.

Sz. 2969—1889. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csikszeredai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Csikszeredai Takarékpénztár részvénytársaság végrehajtónak Sprenz György mint kiskoru gyermekei gyámja végrehajtást szenvedő elleni 400 frt és a csatlakozott végrehajtók Ilmia Iherániának 130 frt 75 kr, ifj. Pototzky Gergelynek 306 frt 88 kr, Pototzky Kristóf és Testvére kereskedő czégnek 205 frt 20 kr tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén levő Csik-Zsögöd község határán fekvő a csikzsögödi 920 sztjkvben foglalt özv. Sprenz Pálné Mánya Helena haszonélvezeti joggal terhelt következő ingatlanoknak kiskoru Sprenz Rudolf, Arthur, Helena és Hugót illető $\frac{4}{10}$ -ed részére u. m.:

398/1	hrszaám	kaszáló	$\frac{4}{10}$ -re	12	frt
398/2	„	„	„	24	frt
398/5	„	„	„	28	frt 40 kr
398/7	„	„	„	22	frt 80 kr
535, 536, 549	hrsza.	„	„	29	frt kr kr
556, 557, 558, 559, 560	hrsza.	„	„	41	frt 20 kr
662, 663, 664, 665	hrsza.	kaszáló	$\frac{4}{10}$ -re	140	frt 40 kr
667	hrszaám	„	„	15	frt 20 kr
3147, 3148, 3149	hrsza.	„	„	10	frt 40 kr
4602	„	„	„	7	frt
6225, 6226, 6227	„	szántó	„	8	frt 80 kr
6232, 6536	„	„	„	5	frt 60 kr
6244	„	„	„	2	frt 80 kr
6501	„	„	„	4	frt 40 kr
6738	„	„	„	4	frt
6771, 6772	„	„	„	9	frt 20 kr
6826	„	„	„	6	frt 80 kr
7400	„	„	„	5	frt 60 kr
7427	„	„	„	7	frt 20 kr
7429, 7430, 7431, 7432	hrsza.	szántó	$\frac{4}{10}$ -re	3	frt 60 kr
7431	hrsza.	kaszáló	$\frac{4}{10}$ -re	80	frt
7987, 7988, 7990, 7991, 7992, 7993, 7994, 7995,	hrsza.	kaszáló	$\frac{4}{10}$ -re	32	frt
7996	„	„	„	36	frt
8509	„	„	„	7	frt 20 kr
6222 $\frac{1}{1}$	„	„	„	2	frt 80 kr
683	„	legelő	„		

és a csikzsögödi 864 sztjkv. 5592 hrsz. alatt felvett épületes beltelekre a végrehajtási törvény 56. §. alapján egészen, s így nemcsak a Sprenz Rudolf, Helena és Hugót illető jutalékait, hanem a Sprenz Adél, György és Gizella kiskorukat illető járandósága is 300 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok ar **1889. évi november hó 26-ik** napján délelőtti 10 órakor Csikszögöd község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881: LX t.-cz 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Csikszeredán, 1889. április hó 30-án

Arnd Ernő,
tszki bíró.

